

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžp/18/2013
Identifikačné číslo spisu:	2011200509
Dátum vydania rozhodnutia:	21.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2011200509.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ Ing. P. U., C. a 2/ PhDr. U. U., obaja bytom v Z., obaja zastúpení Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 28, proti žalovanému Okresnému úradu Trnava, so sídlom v Trnave, Kollárova 8, za účasti Ing. P. X., bytom v Z., zastúpeného JUDr. Štefanom Bugalom, advokátom so sídlom v Trnave, J. Fándlyho 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského úradu Trnava z 9. augusta 2011, č. KSÚ-OSP-2011/00522/Pl, o odvolaní žalobcov proti výroku rozsudku Krajského súdu v Trnave z 11. apríla 2013, č.k. 14S/74/2011-86, ktorým Krajský súd v Trnave uložil žalobcom povinnosť náhrady trov konania účastníka konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 11. apríla 2013, č.k. 14S/74/2011-86 v časti výroku, ktorým Krajský súd v Trnave uložil žalobcom spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť trovy konania účastníka konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 200,52 € na účet jeho právneho zástupcu, m e n í tak, že účastníkovi konania náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 11. apríla 2013, č.k. 14S/74/2011-86 žalobu žalobcov zamietol, náhradu trov konania im nepriznal a súčasne im uložil povinnosť nahradiť účastníkovi konania trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 200,52 €.

Rozhodnutie o trovách konania, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania krajský súd odôvodnil len poukazom na § 250k Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), výšku trov stanovil podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl. č. 655/2004 Z.z.“).

Proti výroku, ktorým boli zaviazaní na náhradu trov konania účastníka konania podali v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie žalobcovia a žiadali

ho zmeniť tak, že účastníkovi konania náhrada trov konania priznaná nebude.

Poukázali na to, že k pribratiu účastníka konania došlo uznesením krajského súdu z 13. decembra 2011, č.k. 14S/74/2011-50, vydaným podľa § 250 ods. 1 OSP, proti ktorému uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 246c ods. 1 OSP).

Majú za to, že tak, ako ani úspešnému žalovanému, tak ani účastníkovi konania nie je možné priznať náhradu trov konania, táto im zo zákona neprislúcha. Okrem iného je podľa nich spravodlivé žiadať, aby znášali trovy účastníka konania, ktorého vstup do konania nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Na podporu svojich tvrdení žalobcovia poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyššieho súdu“) z 30. januára 2012, sp.zn. 8Sžo/52/2011.

Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov je namieste priznať úspech.

Konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je špecifickým konaním. Z týchto dôvodov väčšina procesných inštitútov je v správnom súdnictve upravená osobitne a odlišne od všeobecného súdnictva. Použitie iných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku prichádza do úvahy len analogicky na základe ustanovenia § 246c ods. 1 prvá veta OSP, podľa ktorého pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Primeranosť znamená obdobné použitie, t.j. analogickú aplikáciu všeobecných ustanovení OSP, ustanovení o konaní v prvom stupni a ustanovení o opravných prostriedkoch a je limitovaná účelom a cieľom správneho súdnictva (§ 244 OSP) a so zreteľom na tento účel ich treba aj aplikovať a vykladať.

V správnom súdnictve v konaní o žalobách rozhoduje súd o náhrade trov konania predovšetkým podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania; môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ide o osobitné ustanovenie, ktoré upravuje iba právo na náhradu trov konania úspešného žalobcu a v odseku 1 v podstate vylučuje primerané použitie § 142 OSP, hoci úspech v konaní sa u žalobcu posudzuje rovnako ako pri použití § 142 OSP. Právo na rozhodnutie o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robins c. Spojené kráľovstvo z 23. septembra 1997) je tiež *ratione materiae* obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (pozri bližšie Nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 212/09-26).

Z uvedeného je zrejmé, že podľa § 250k ods. 1 OSP v konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov možno náhradu trov konania priznať len úspešnému žalobcovi. Nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému žalovanému resp. účastníkovi konania, ktorých súd pribral do konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP, by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak na druhej strane za súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa § 250 ods. 1 veta druhá OSP do konania pribrať, hoci žalobca jeho pribratie do konania sám ovplyvniť nemohol. Výnimkou by boli okolnosti hodné osobitného zreteľa.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku výslovne neuviedol, ani z neho, či z pripojeného spisu nevyplýva, že sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce priznanie práva na náhradu trov

konania účastníkovi konania na ťarchu žalobcov.

Vychádzajúc z uvedených zákonných ustanovení a zásad rozhodovania o trovách konania v správnom súdnictve, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti výroku, ktorým krajský súd zaviazal žalobcov zaplatiť účastníkovi konania náhradu trov konania zmenil tak, že účastníkovi konania právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 220 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.